

מ"ת 39940/07/20 - מדינת ישראל נגד נאדר נאצר

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

מ"ת 39940-07-20

בעניין: מדינת ישראל

המבקשת

נגד

נאדר נאצר

המשיב

ב"כ המבקשת: עו"ד נעמי לוינוב

ב"כ המשיב: עו"ד מוחמד חליאלה

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

כתב האישום

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע של עבירות של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; פירוק רכב לפי סעיף 413ד(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין; וכן עבירה של שינוי זהות של רכב או חלק מרכב לפי סעיף 413ט + סעיף 29 לחוק העונשין. עם הגשת כתב האישום הוגשה הבקשה שלפניי.

3. על פי הנטען בכתב האישום, תחילת של המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום כחודש לפני יום 3.7.20, בעת שהמשיב קשר קשר עם אחיו הצעיר ממנו, האדי נאצר (להלן: "האדי"), לשדוד את המתלון ע.ס. בעת שהוא נושא עליו סכום כסף במסגרת עבודתו.

4. על פי הנטען, ביום 2.7.20 בשעות הערב נפגשו האחים נאצר עם מוחמד עלקם (להלן: "עלקם"), שהוא חברו של האדי; שיתפו אותו והכניסו אותו למסגרת הקשר ותכננו עימו להוציא לפועל את הקשר ולבצע את השוד. במסגרת התכנון ביקש המשיב מעלקם להשיג לוחית רישוי לרכב על מנת לטשטש את זהות הרכב עימו תכננו להגיע על מנת לבצע את השוד. כן נקבע כי ייפגשו למחרת בשעה 08:30 על מנת להוציא את התוכנית אל הפועל.

עמוד 1

5. ביום 3.7.20 בסמוך לשעה 08:30 בבוקר נסעו המשיב ואחיו האדי ברכב יונדאי שכור אותו שכר האדי מבעוד מועד ואספו את עלקם מהשכונה בה הם מתגוררים. האדי ועלקם הצטיידו בכובעים, מסכות, גז מדמיע, אקדח דמה, מקל, ושתי לוחיות רישוי שגנבו מרכב אחד. בעודם ברכב, יצר המשיב קשר עם חברו וביקש ממנו בתואנות שווא לשאול את רכב המאזדה שברשותו. זאת לנוכח העובדה שרכב המאזדה הוא בעל חלונות מושחרים. החבר הסכים.
6. בסמוך לאחר מכן, הגיעו המשיב, האדי, ועלקם לשכונת עיסאווייה על מנת לאסוף את רכב המאזדה בעל החלונות המושחרים. לפני איסוף הרכב המשיב והאדי הורידו את עלקם מהרכב על מנת שהחבר, בעל המאזדה, לא יבחין בו. האדי לקח את המאזדה ונסע עמה לאסוף את עלקם, בעוד המשיב נסע משם עם רכב היונדאי השכור.
7. בהמשך לכך, האדי ועלקם חנו את המאזדה בעיסאווייה, החליפו את לוחית הרישוי לאלה שהביאו עימם, וכן הורידו את הכיסויים מגלגלי הרכב על מנת להקשות על המשטרה בזיהוי הרכב ולטשטש את זהותו.
8. בסמוך לשעה 10:00 נסעו האדי ועלקם במאזדה לכיוון המחסן בעטרות בו תוכנן לבצע את השוד. במקביל, המשיב נהג ברכב היונדאי בסמוך למאזדה, על מנת להסתיר את מספר הרישוי שהוחלף. בשלב מסוים הצטרף לרכב המאזדה אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה.
9. בסמוך לשעה 10:22 הגיעו האדי, עלקם והאחר ברכב המאזדה לכביש הסמוך למחסן בעטרות, והמתינו להגעתו של המתלונן. עם הגעת המתלונן לחניון המחסן יצאו האדי ועלקם לכיוונו, בעודם רעולי פנים ומצוידים בגז מדמיע, אקדח דמה ואלה. האחר המתין להם ברכב המאזדה על מנת למלט אותם בסיומו של השוד.
10. לאחר שהמתלונן יצא מהרכב עם שקית המכילה כ-300,000 ₪ במזומן ובשיקים, ריסס האדי את פניו של המתלונן בגז מדמיע, ועלקם תקף אותו עם המקל בידו וחטף מידיהם את השקית. בנוסף הכו את המתלונן בישבנו והחלו להימלט מהמקום לעבר המאזדה.
11. המתלונן החל לרדוף אחריהם, ובמהלך המרדף נפלה השקית מידיהם של עלקם. בשלב זה המתלונן התקרב להאדי ועלקם ואז הוציא האדי את אקדח הדמה, כיוון אותו לעבר המתלונן, ואיים עליו לבל יתקרב. המתלונן, שהיה סבור שמדובר באקדח אמיתי, נמלט חזרה לכיוון החניון. האדי ועלקם אספו את הכסף וחלק מהשיקים שנפלו, נכנסו למאזדה, ונמלטו מהמקום. אז המתלונן נכנס לרכבו וניסה לעקוב אחר נתיב הבריחה של המאזדה, עד שאיבד קשר עין.
12. במקביל המשיב נסע ברכב היונדאי באותו נתיב בריחה, כשהוא נוסע לפני המאזדה.
13. לאחר מכן המשיב אסף למכונית היונדאי את האדי, עלקם והאחר במ.פ. שועפט, שם הם נטשו את רכב המאזדה. הם חזרו לביתם עם הכסף המזומן בסכום של כ-44,610 ₪, ושיקים בסך 5,146 ₪.

המשיב קיבל סכום של כ-6,000 ₪ מתוך המזומן; עלקם קיבל כ-2,000 ₪; והיתרה נשארה אצל האדי.

המחלוקת

14. כאמור, המבקשת עותרת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה, ועל כן עיקר עניינה של החלטה זו יהיה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

15. אקדים ואומר, שמוסכם על המבקשת כי מי שביצעו בפועל את השוד הם מאהדי, עלקם ואדם נוסף שלטענת המבקשת הסיע את השניים למקום ביצוע השוד, והסיע את השניים מהמקום לאחר שביצעו את השוד. מכאן, שמוסכם על המבקשת כי המשיב לא נטל חלק בביצוע השוד עצמו. יש לציין, כי מאהדי ועלקם הודו בביצוע מעשה השוד; הם זיהו את עצמם בסרטוני מצלמות האבטחה; ובמסגרת הדיון שלפניי זהותם של המבצעים בפועל אינה נתונה במחלוקת.

16. אלא שלטענת המבקשת, המשיב נטל חלק בתכנון השוד, לרבות מתן הנחיות לביצועו. בין היתר טוענת המבקשת, שזמן קצר לפני ביצוע השוד המשיב השיג מבן דודו, מחמוד נאצר, את מכונית המאזדה שבה בוצע השוד, ומסר אותה לאחיו, מאהדי. המשיב אינו חולק על כך שהוא השיג מבן דודו את המכונית בה בוצע השוד ומסר אותה לאחיו, אלא שהוא מספק הסבר תמים לעובדה זו.

17. הראיה העיקרית הקיימת נגד המשיב היא הודעתו במשטרה מיום 6.7.20 של עלקם ודו"ח של חוקר המשטרה על שיחה ("תשאול") שהייתה לו עם עלקם תוך כדי שחקר אותו. מההודעה ומדו"ח התשאול עולה, כי בתחילה עלקם הרחיק את עצמו כליל מהפרשה, ואולם בהמשך (החל משורה 157) לאחר שהחוקר שוחח עימו, מסר עלקם את הגרסה שתמציתה מופיע בכתב האישום. גרסה זו מפלילה את המשיב ובמסגרתה מוסר עלקם, בין היתר, על פגישה שהתקיימה ערב ביצוע השוד בהשתתפות המשיב, מאהדי ועלקם; על הנחיות לביצוע השוד שהמשיב נתן במהלך אותה פגישה; על מכונית המאזדה שהמשיב השיג מבן דודו זמן קצר לפני ביצוע השוד; ועל המפגש שהתקיים בין שני המבצעים בפועל, עלקם ומאהדי, לבין המשיב זמן קצר לאחר השוד. בנוסף, עלקם מסר בהודעתו כי במהלך ביצוע השוד הוא שוחח בטלפון עם המשיב.

18. בהמשך החקירה, במסגרת הודעות נוספות שנגבו מעלקם ובמהלך עימותים שהיו בינו לבין המעורבים האחרים, התמיד עלקם בגרסתו כי הוא ומאהדי ביצעו את השוד. מאידך, עלקם הקטין את חלקו של המשיב ואף הרחיק אותו כליל מקשר לפרשה. בכך הפכה גרסתו של עלקם להיות דומה לגרסתו של מאהדי, אחיו של המשיב, שמודה בביצוע השוד ביחד עם עלקם, אך טוען כי למשיב לא היה כל קשר לפרשה.

19. בנוסף להודעתו של עלקם קיימת העובדה שבבוקר יום השוד, זמן קצר לפני ביצוע השוד, המשיב אירגן את מכונית המאזדה שבאמצעותה בוצע השוד, ומסר אותה להאדי ועלקם. מדברי בן הדוד עולה,

כי בבוקר אותו יום עלקם התקשר אליו מהטלפון שלו, העביר את הטלפון למשיב, והמשיב ביקש את מכוניתו של בן הדוד בטענה שהוא רוצה לצאת לבילוי עם בחורה והוא זקוק למכונית ששמשותיה כהות. כאמור, המשיב אינו מכחיש שהוא ביקש מבן דודו את המכונית, ואולם הוא טוען כי עשה זאת כיוון שהיה זקוק למכונית היונדאי של מאהדי. לדבריו, כיוון שמאהדי היה זקוק אף הוא למכונית, המשיב ביקש מבן דודו את מכונית המאזדה של בן הדוד ומסרה למאהדי. גרסתו של המשיב מעוררת קושי וכך גם העובדה שמסר לבן דודו הסבר כוזב בדבר הצורך שלו במכונית. העובדה שהמשיב אירגן את המכונית בה בוצע השוד תומכת בגרסתו המפלילה של עלקם ומתיישבת עימה.

20. ראייה נוספת הקיימת לחובתו של המשיב היא הודעה שמסר במשטרה אביו, מרוואן. לדברי האב, כחודש לפני ביצוע השוד אדם בשם מורד מערוף הציע למשיב לבצע את השוד. לדבריו, הוא שמע את המשיב ומאהדי מדברים על הצעתו של מערוף. לדברי האב, ביום בו בוצע השוד (ככל הנראה לאחריו) הוא ראה בביתו את המשיב, מאהדי ועלקם. לדבריו, הוא התרשם "שהם לחוצים" ואמר להם: "אתם אנשים טובים אל תהרסו את השם שלכם".

21. ראייה נוספת הפועלת לחובת המשיב היא העובדה, שמכונית היונדאי בה נהג המשיב נצפתה בסמוך למכונית המאזדה ששימשה את מאהדי ועלקם לביצוע השוד. הימצאות המשיב בסמוך למבצעי השוד תומכת בגרסתו של עלקם כפי שהובאה לעיל.

22. אני סבור, כי הראיות המצויות בידי המבקשת מהוות "ראיות לכאורה" המקימות יסוד סביר להרשעה. נראה, כי במוקד הדיון בתיק העיקרי תעמוד שאלת האמון שניתן יהיה לתת לגרסתו המפלילה של עלקם. אעיר, כי אין להוציא מכלל אפשרות כי גרסה זו עוד תדע התפתחויות בהמשך, בין היתר בשים לב לכך שעלקם מתמודד עם כתב אישום שהוגש במקביל נגדו ונגד מאהדי. בשלב זה נראה כי הגרסה המפלילה ראויה לאמון הואיל והיא משתלבת עם הראיות האחרות אותן תיארתי לעיל. עם זאת, העובדה שמסגרת חקירתו במשטרה גרסתו עברה שינויים צריכה להילקח בחשבון בין יתר השיקולים אותם יהיה צריך לקחת בחשבון בעת שבית המשפט יתבקש לסכם את הדיון בבקשת המבקשת ולהכריע בשאלת קיומה של עילת מעצר ובבחינת חלופות למעצר, ככל שיוצעו. זאת אעשה לאחר שמיעת טיעוני הצדדים.

23. **סוף דבר.** משקבעתי כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה לעובדות אותן היא מייחסת למשיב, יש לדון עתה בשאלת קיומה של עילת מעצר וחלופות.

ניתנה היום, ט' אב תש"פ, 30 יולי 2020, במעמד הצדדים.